

Preek over Lukas

- Schildwolde, 21 april 2019
- Kees van Dusseldorp
- eerste Paasdag
- bevestiging ambtsdragers

Tot geloof gebracht: het paasvuur ontstoken!

paasgroet

votum en groet

NGK 209 U zij de glorie

aansteken Paaskaars

nieuw lied

wetslezing

geloofsvernieuwing

NGK 168 Vader vol van vrees en schaamte

gebed

lezen: Luk.24:1-12

Ps.30:1,2

lezen: Luk.24:36-49

Ps.16:3,4 berijming Levensliederen

lezen: Luk.18:31-34

Ps.66:1,3

preek Luk.24:45

NGK 218 Lof aan Gods Zoon, die als het Lam

formulier bevestiging ambtsdragers (718)

bevestiging

Gz.64:1

opdracht

Gz.64:2 (ambtsdragers), 3 (gemeente), 4 (allen)

gebed

collecte

NGK 211 Wij knielen voor uw zetel neer

zegen

na afloop: Daar juicht een toon

Gemeente van Christus,

** het vuur van Pasen?

Misschien heb je het gisteravond geroken: de brandlucht van een paasvuur. Op RTV Noord las ik gisteren dat veel paasvuren dit jaar niet worden aangestoken vanwege de droogte. Alleen die in Meeden vanavond gaat door, zoals het nu lijkt. In Duitsland steekt men paasvuren meestal op zaterdag aan. Daar ging het gisteren wel door. Ik weet niet of de brandlucht van gisteravond daar vandaan kwam, of dat er ergens illegaal een vuur was aangestoken. Vanwege milieuvoorschriften is het nog niet zo eenvoudig om in Nederland vergunning te krijgen om een paasvuur aan te steken.

De paasvuren kwam ik tegen, toen ik op internet naar de combinatie van Pasen en vuur zocht. Het schijnt een Germaanse oorsprong te hebben, maar kreeg een christelijke betekenis door het op met Pasen te plannen en als verwijzing op te vatten naar de opstanding van Christus, het licht van de wereld. Als bijzonder detail las ik op Wikipedia dat de kerk het aansteken van het paasvuur veranderde in het aansteken van de paaskaars. We hebben dus zojuist een paasvuur aangestoken in de kerk...

Een klein vuurtje hoeft niet te betekenen dat er maar een klein beetje enthousiasme is voor de opstanding van Jezus Christus. Toch lijkt dat wel het geval. Ik las dat 18% van de Duitsers gelooft in de opstanding van Jezus Christus. Ik kon het niet vinden, maar ik vermoed dat het in Nederland niet veel anders zal zijn. Verbazingwekkender vond ik, dat van de evangelische christenen in Duitsland slechts de helft gelooft in de lichamelijke opstanding van Christus.

Hans Putman, een Rooms-katholieke pater die in veel landen gewerkt heeft, verzuchte in de afgelopen week dat er geen vuur meer in Nederlandse christenen zit. Terwijl in landen waar oorlog heerst de honger naar het evangelie groot is, lijkt hier onverschilligheid de sfeer te bepalen. Ik vind dat altijd lastige uitspraken, omdat je met zo'n opmerking niet veel opschiet. Maar het geeft wel aanleiding om bij jezelf na te gaan wat Pasen voor je betekent. Is het gewoon de zoveelste keer in je leven dat je het feest van de opstanding viert? Of bepaalt de opstanding van de Heer uit de doden alles in je leven?

**

Als je op je laat inwerken wat er met de opstanding is gebeurd, dan snap je wel dat mensen erdoor anders in het leven staan.

Dat iemand zelf de dood heeft overwonnen, dat is wereldnieuws. Overal zijn wij door de dood omgeven en niemand lijkt die te kunnen stoppen. De dood lijkt altijd het laatste woord te hebben, de ultieme vijand te zijn, die je vroeg of laat niet ontlopen kunt. Maar als er iemand is die de dood achter zich laat, die uit het graf weer opstaat, met wie je vervolgens weer normaal kunt praten, die bewijst dat er een leven na dit leven is, dan verliest de dood zijn angel en een mens zijn angst. Stel dat iemand het ultieme medicijn tegen elke vorm van kanker ontwikkelt. Dan verliest kanker zijn angel. Het wordt een soort griep: wel vervelend, maar het gaat weer over. De dood is overwonnen! Er is iemand die sterker is dan de dood! Dat verandert je leven.

Dat iemand door de dood niet vastgehouden kon worden, dat zet die persoon in de

schijnwerpers: Deze man kent het geheim van het ware leven. Bij Hem moet je zijn! Zijn woorden zijn goud waard. Je doet jezelf tekort als je hem maar laat praten, aan hem voorbij kijkt of denkt: ach, ik kan altijd nog eens overwegen of ik christen word of niet. Ook als je veel vragen hebt, als je Hem niet begrijpt, of in verwarring bent door allerlei theorieën over hem: Concentreer je op Jezus Christus. Luister naar Hem. En blijf in zijn buurt. Hij kent het geheim van het ware leven. Kijk maar naar zijn opstanding! Die Hij bovendien van tevoren had aangekondigd. Bij Hem moet je zijn! Hij verandert je leven.

Dat iemand door God uit de dood is opgewekt, dat zet een uitroepteken achter zijn gerechtigheid. Zijn werk is geaccepteerd, zijn offer aanvaard. Hij is door God aangenomen. En ieder die zijn of haar zonden bij deze rechtvaardige brengt, die ontvangt verzoening met God en leeft in vrede. Dat is de bijbelse betekenis van de opstanding van Jezus Christus. Alle beloften die God gedaan heeft, blijken door Christus geen loze woorden te zijn. Maar kracht te hebben. Heel Gods liefde voor de wereld krijgt door Christus ruim baan. Heel zijn genade komt in Christus beschikbaar voor de mensen. Er is een weg naar de vrede met God! Jezus' werk aan het kruis is geaccepteerd. Dat verandert je leven.

**

Maar hoe kom je tot dat geloof? Hoe wordt het een levende werkelijkheid voor je, dat Christus leeft? Hoe krijg je besef van het ongelooflijke van zijn opstanding? Als die prachtige waarheden die ik zojuist benoemde, hoe wordt dat een vuur in je leven? Wie ontsteekt dat vuur? Kun je dat zelf? Kunnen we dat met elkaar?

Je zou zeggen dat de mensen van het eerste uur toch direct vanaf het begin laaiend enthousiast geweest moeten zijn, toen Jezus zich liet zien. Op zondagmorgen aan een aantal vrouwen. Op zondagmiddag aan een paar leerlingen. Op zondagavond aan de hele groep van directe volgelingen. Je zou zeggen dat ze niet zouden kunnen stoppen met juchén, lachen, huilen en zingen. En toch gebeurt dat niet. Ook voor de mensen die het direct hebben meegemaakt is het een heel proces voordat het paasvuur in hun leven brandt.

Lukas beschrijft dat proces heel subtiel. Eerst is er de herinnering. Als de engelen bij het graf zeggen: Weten jullie niet meer dat Hij gezegd heeft dat Hij zou opstaan? O ja, dat is waar! De vrouwen herinneren zich dan de woorden van Jezus. Die woorden waren blijkbaar uitgefilterd door hun onbegrip of door de hectiek van de gebeurtenissen. Maar wie Jezus' woorden heeft gehoord, hoeft er soms alleen maar even aan herinnerd te worden.

Dan is er de verwondering. Bij Petrus, die naar het graf rent, daar de linnen doeken ziet liggen en gaat puzzelen over wat er gebeurd was. Verwonderd door de dingen die hij ziet, de aanwijzingen die hij krijgt, zoekend de boodschap die in de gebeurtenissen ligt.

Dan is er de herkenning. Bij de twee leerlingen, met wie Hij meeloopt naar Emmaüs, al pratend. En aan de maaltijd, als hij het brood breekt en aan hen uitdeelt, breekt de herkenning door. Ineens valt het op zijn plek. Hij die het brood breekt, is de Heer zelf!

Dan is er de verbijstering. Als Hij ineens in hun midden verschijnt en hen met vrede begroet. Ze om hem niet heen kunnen. En ze ineens met zichzelf geconfronteerd worden.

Tenslotte is er het geloof. Niet alleen dát Hij het is, maar vooral wíe Hij is. Wat zijn kruisdood betekent. Dat de genadetijd voor de volken is begonnen. En dat zij daar als getuigen een taak in hebben. Dat Hij nooit van hen weg zal gaan.

**

Waarom gaat het zo moeizaam om tot geloof te komen? Waarom is daar zo'n lange weg voor nodig? Waarom gaat dat vuur zo moeizaam branden? Nou, misschien wel hierom: Paasgeloof is niet alleen de wetenschap dat Jezus is opgestaan en dat Hij leeft. Maar Paasgeloof betekent een complete verandering van je mindset, van je zelfbeeld, van je wereldbeeld, van je levenspraktijk. Het is een nieuw leven.

Iedereen die in het onderwijs werkt, of die mensen begeleidt, of die kinderen opvoedt, die weet hoe moeizaam het is om een ander echt tot verandering te brengen. Ik kan iemand niet veranderen. Iemand kan alleen zichzelf veranderen. En dat gaat per persoon op een andere manier. De een door nieuwe inzichten, de ander door het in de praktijk uit te proberen, een derde door nieuwe ervaringen. Het gaat mensen nog niet zo gemakkelijk af om te veranderen, om zich te bekeren, om een ander leven te gaan leiden. Maar het geloof dat Jezus is opgestaan betekent wel een compleet nieuw leven. Geen wonder dat het even tijd kost om die les te leren.

Het heeft de aanwezigen van toen compleet veranderd. Hun leven kent vanaf Pasen een andere dynamiek. Ze trekken erop uit om van Jezus te getuigen. Ze laten zich door angst voor de mensen niet tegenhouden, omdat hun passie voor Jezus groter is. Ze maken bijzondere dingen mee door de Heilige Geest: ze zien hoe mensen opnieuw geboren worden. Hoe het evangelie van Jezus Christus liefde brengt waar haat was. Verzoening waar ruzie was. Vrijheid waar gebondenheid was. Rust waar angst en spanning was.

Als je de preken leest van Petrus, die in het bijbelboek Handelingen zijn opgetekend. Dan zul je ontdekken dat hij steeds weer terug komt op de opstanding van Jezus Christus. Als je zijn brieven leest waarvan we er ook twee in de Bijbel hebben. Dan zul je ontdekken hoe hij leeft en denkt vanuit de opstanding van Jezus Christus.

**

Die stappen tot geloof, die door Lukas worden genoemd. Nee, het is geen stappenplan. Maar toch vormt het wel een weg. Herinnering, verwondering, herkenning, verbijstering, geloof en getuigenis. Het is een weg waar jij stappen op kunt zetten. Aangetrokken door het licht van Jezus Christus.

Door te lezen, te studeren in de Bijbel. En te ontdekken hoe groot de wijsheid en goedheid van God is. En welke waarheid Jezus laat zien over het leven.

Door niet alleen je ogen en oren open te zetten, maar ook je hart te openen. En te ontdekken dat de Heer er is. Dat Hij werkt, voor je zorgt, in deze wereld bezig is.

Door in de woorden en daden van mensen te ontdekken dat God je aanspreekt, dat de Heiland je helpt, dat de Heilige Geest je aanstuurt.

Door jezelf niet buiten beeld te houden, maar jezelf eerlijk voor de spiegel te zetten. Te ontdekken hoe jij jezelf blokkeert door je trots, je vastgeroeste gewoonten, je gesloten horizon. En je door Jezus op de knieën laat brengen met het gebed om genade.

Door te zoeken en te bidden of de Heer je duidelijk wil maken wat zijn plan is. Hoe jij voor zijn Koninkrijk een ambassadeur kan worden. Midden in je dagelijks leven.

De stappen die Lukas beschrijft, vormen geen stappenplan. Maar ze geven wel zicht op het proces om tot waar geloof te komen. En daarmee krijg je een verantwoordelijkheid. Hier heb je zelf wat in te doen. Maar hier kunnen ook ambtsdragers je bij helpen. Om die weg van het geloof compleet te blijven gaan. Je te herinneren aan Jezus Christus en je eraan te herinneren dat Jezus uit de dood is opgestaan en leeft. Om met je te spreken over je leven met de Heer en je leven voor de Heer. Om voor en met je te bidden. En je ook praktisch te adviseren of te helpen met je leven, je geloof, je kerkelijke betrokkenheid en je dagelijks bestaan. Om het vuur samen aan te wakkeren en te laten branden.

**

Toch is hiermee niet alles gezegd. Er ligt in het geloof ook iets bijzonders, wat wij niet met onze activiteiten, programma's, trainingen en projecten kunnen organiseren. Het is ook een bijzonder werk van de Heilige Geest. We lezen in Lukas 18 dat Jezus zijn opstanding van tevoren aankondigt. 'Maar', lezen we dan, 'de leerlingen begrepen er niets van, het bleef voor hen verborgen, ze konden het niet bevatten'. We lezen in Lukas 24 dat Jezus zelf hun verstand 'ontvankelijk maakte' om het te begrijpen.

Dat heeft te maken met de bijzondere weg van Jezus. De leerlingen konden het niet begrijpen, omdat ze Jezus nog niet kenden als de opgestane Heer. Ze mochten het ook nog niet begrijpen, omdat het offer nog gebracht moest worden. De puzzel was voor hen nog niet compleet. Er werden nog belangrijke stukjes bijgelegd. Pas als het plaatje compleet is, zou het vuur aangestoken kunnen worden. Zouden ze getuigen van Jezus kunnen worden.

En het heeft ook te maken met het werk van de Heilige Geest. Geen mens komt tot geloof in de levende Heer, als Gods Geest het niet geeft. Want het gaat om de waarheid over het leven, over God en over jezelf, waar onze antennes niet op afgestemd zijn. Wij missen de golflengte om met God te communiceren. Alleen door de Geest van God leren wij Jezus als levende Heer ontdekken, herkennen, aanvaarden en vertrouwen.

Het is de Geest die het vuur moet aansteken. Trek daaruit niet de conclusie dat je het allemaal dus maar moet afwachten.

Maar trek de conclusie dat je des te meer moet bidden om de Geest van God. Voor jezelf en voor elkaar.

Trek de conclusie dat het belangrijk is om tijd en ruimte te maken voor je geestelijk leven. Zodat je des te meer leeft in het licht en de kracht van Jezus Christus.

Trek de conclusie dat het goed is om te investeren in een goed geestelijk klimaat binnen je gezin en binnen de gemeente. Waarin we luisteren naar elkaar, delen met elkaar, bidden voor elkaar, opkomen voor elkaar.

We ontstaken hier in de kerk een klein vuurtje. De paaskaars die weer gaat branden. Laat het symbool staan voor ons Paasgeloof, onze aanbidding en ons vertrouwen. Laat het symbool staan voor de aanwezigheid van Jezus Christus, voor het licht van God en voor het vuur van de Heilige Geest. In de kerkdiensten en daarbuiten. Een klein vlammetje, dat staat voor een groot vuur!

Amen